

ne învață să facem rău. Dă vina pe diavol și scutește-l pe aproapele tău de vina asta. S-a-ntâmpat, e trecător. E un accident. Răul pe care îl face aproapele nostru este accidental. Nu trebuie să ne facem impresia despre el și să-l vedem prin prisma acestui rău pe care îl face. Asta înseamnă a judeca.

Ce înseamnă a judeca? Înseamnă a-l vedea pe cel din fața noastră prin prisma faptelor rele pe care le face, socotind că ele îl caracterizează. El a strigat ieri la mine, e adevărat, dar asta nu-l caracterizează, el nu strigă tot timpul. Și chiar dacă strigă tot timpul, să gândesc că înseamnă că nu se mânie, pentru că dacă așa s-a obișnuit, nici nu mai ține atâta răutate.

Cu tot felul de gânduri de acest fel să încercăm să iertăm, să iubim. Să iubim pe fiecare în toată nebunia lui, pentru că fiecare avem niște

„păsărele” ale noastre, dar ni le iertăm. Și pe celălalt trebuie să-l ierți! De ce pe tine te accepți așa cum ești, dar pe celălalt vrei să-l faci ca la carte, că așa scrie în Evanghelie, că așa scrie la Sfinții Părinți. Vezi-l și pe el în toată complexitatea lui, în toate nebuniile lui, pentru că Dumnezeu și pe el l-a chemat la botez, i-a dat o grămadă de daruri și nu știi tu cum îl judecă Dumnezeu.

Și mai este un lucru, să știți că oamenii care au la vedere neajunsuri și tot felul de apucături din astea ciudate au în spate daruri pe care Dumnezeu așa vrea să le ascundă. Pentru că dacă le-ar da pe față doar darurile, omul s-ar mândri și ar distruge totul. Atunci când Dumnezeu dă daruri, mai dă și câte un betesug, și câte o ciudățenie.

Sursa: Extras din Savatie Baștovoi, A iubi înseamnă a ierta, Editura Cathisma, 2006, p. 83-85

PROGRAMUL LITURGIC

- **Martți:** 3 noiembrie / 18:00 – **Sfântul Maslu**
- **Vineri:** 6 noiembrie / 18:00 – **Paraclisul Maicii Domnului**
- **Sâmbătă:** 7 noiembrie
/ 08:30 – **Sfânta Liturghie și Parastas**
/ 18:00 – **Vecernie și Litie**
- **Duminică:** 8 noiembrie / 08:30 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**

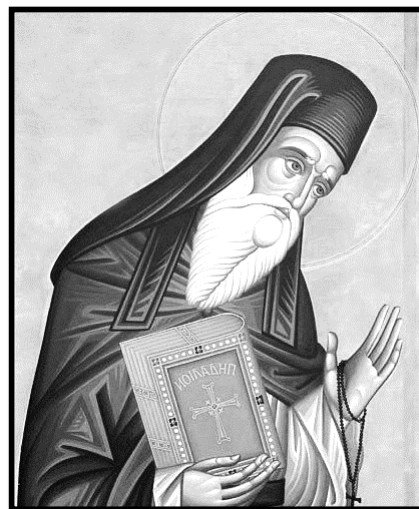
Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București
Pentru buletinul online abonarea se face aici: www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Nr. 140 / 1 noiembrie 2015

SFÂNTUL
NICODIM AGHIORITUL

CUM SĂ FACEM VOIA LUI DUMNEZEU

Păzește-te de gândurile care se arată sfinte și aprind râvnă fără de socoteală, despre care Domnul vorbește alegoric: „Păziți-vă de proorocii cei mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar în lăuntru sunt lupi răpitori. Din roadele lor îi veți cunoaște

pe ei” (Matei 7,15-16). Iar roadele lor sunt chinul și prăbușirea sufletului. Să știi că orice lucruri care te îndepărtează de la smerenie și de la pacea și liniștea dinlăuntru, oricât de frumoase ar părea, toate acestea nu sunt decât proroci mincinoși, care, fiind îmbrăcați în haine de oi, adică în râvna fățarnică de a face bine aproapelui fără discernământ, sunt cu adevărat lupi răpitori, care-ți răpesc smerenia, pacea și liniștea atât de necesare pentru oricine vrea să sporească temeinic în viața duhovnicească. Și cu cât vreun lucru pare să fie mai sfânt, cu atât mai atent trebuie să-l cercetezi, însă fără pripire și tulburare. Dacă ți se întâmplă uneori să cazi în greșală în această privință, să nu te îpuținezi cu sufletul, ci smerește-te înaintea lui Dumnezeu și, conștientizându-ți neputința ta, trage învățătura cuvenită pentru viitor. Căci se poate ca Dumnezeu să fi îngăduit aceasta pentru a smeri vreo urmă de mândrie care se află ascunsă în tine, dar ție îți este necunoscută.

[...] nu-ți este ție de ajuns numai a voi și a căuta întotdeauna cele ce sunt

plăcute lui Dumnezeu, ci trebuie încă să le și voiești ca și cum ai fi mișcat de Însuși Dumnezeu și numai cu scopul de a-I plăcea Lui cu inimă curată.

Pentru a menține acest scop trebuie să ducem o mai mare luptă cu firea [...] căci firea noastră este atât de plecată spre a-și satisface hatârul, încât întru toate lucrurile sale, chiar și în cele mai bune și duhovnicești, își caută odihna și îndulcirea sa și dintru acestea, pe nesimțite și în ascuns, se hrănește cu poftă ca dintr-o mâncare. De aici se întâmplă că atunci când ne stau nouă înaintea lucrării duhovnicești, îndată le poftim și alergăm spre ele, însă nu ca mișcați de voia lui Dumnezeu sau nu numai cu scopul de a-I plăcea Lui, ci pentru acea mângâiere și bucurie care se naște în noi atunci când dorim și căutăm acelea pe care le voiește Dumnezeu de la noi. Această înșelare este cu atât mai ascunsă și mai tănuțită cu cât este mai înalt în sine și mai duhovnicesc lucrul dorit. De aceea nu trebuie să fim mulțumiți doar a dori ceea ce voiește Dumnezeu, ci trebuie să dorim aceasta precum, când, de ce și pentru ce Acela o voiește. Și Apostolul ne poruncește să cercăm care este voia lui Dumnezeu, nu numai cea bună, ci și cea bineplăcută și în toate privințele desăvârșită, zicând: „Nu vă potriviți veacului acestuia, ci schimbați-vă la față întru înnoirea minții voastre, ca să cercăți voi care este voia lui Dumnezeu cea bună și bineplăcută și desăvârșită” (Rom. 12, 2). Fiindcă dacă în lucrarea noastră va fi o lipsă chiar și numai într-o singură privință sau dacă noi o vom săvârși nu cu toată voia noastră și din toată puterea, atunci este arătat că aceasta

este și se numește nedesăvârșită. Înțelege din aceasta că și atunci când noi îl dorim și îl căutăm pe Dumnezeu Însuși, chiar și în această dorire și căutare pot să-și facă loc unele greșeli și lipsuri și pot fi amestecate unele amăgiri ale iubirii noastre față de noi, adică ale iubirii de sine, fiindcă de multe ori căutăm mai mult folosul și binele nostru decât voia lui Dumnezeu, Căruia îi sunt bineplăcute lucrurile făcute numai pentru slava Lui și dorește ca noi să-L iubim numai pe El, să-L dorim numai pe El și doar pentru El să lucrăm.

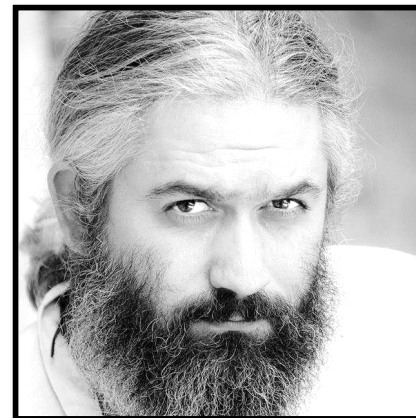
Deci [...] când ai a te apuca de o faptă bună care este după cum voiește Dumnezeu sau care este bună în sine, să nu-ți pleci îndată voința ta spre ea și nu o dori, dacă nu îți vei înălța mai întâi mintea ta la Dumnezeu, să vezi de este și voia Lui ca tu să o voiești și să o săvârșești, și de Îi este bineplăcută Lui. Și, când ai ajuns la convingerea că înclinația voii tale este determinată de însăși voia lui Dumnezeu, atunci să dorești și să săvârșești acea faptă pentru că o dorește Dumnezeu și numai spre a bineplăcea Lui și spre slava Lui.

De asemenea, când vrei să te abați de la ceva care pare că nu este după voia lui Dumnezeu sau nu este bine, să nu te întorci de la aceea îndată, dacă nu-ți vei aținti mai întâi privirea minții tale la dumnezeiasca Lui voie și nu te vei încredința că aceasta este voia lui Dumnezeu, ca tu să te abați de la aceea pentru a-I plăcea Lui. Căci amăgirea firii noastre este foarte subțire și pentru aceasta nu este cunoscută de

mulți. Ea caută întru ascuns numai ce îi este plăcut ei, dar în același timp lucrează la arătare în așa fel încât ni se pare că unicul ei scop este de a-I plăcea lui Dumnezeu, ceea ce de fapt nu este așa.

Domnul a zis în Evanghelie că El a venit să arunce focul dragostei pe pământul inimii noastre și că mult dorește ca acest foc să fie aprins cât mai repede (Luca 12, 49). Dragostea pentru Dumnezeu nu are măsură, după cum Dumnezeu, Cel iubit, este nemărginit și fără de hotar. Dar dragostea pentru aproapele trebuie să aibă măsură și hotar. Dacă nu o vei ține în hotarele cuvenite, ea poate să te îndepărteze de la dragostea pentru Dumnezeu, să-ți aducă mare pagubă și să te ducă la pierzare. Cu adevărat trebuie să-ți iubești aproapele, dar în așa fel încât să nu-ți pricinuiesti rău prin aceasta. Fă-ți toate lucrurile în simplitate și sfințenie, neavând în vedere nimic altceva decât să fii bineplăcut lui Dumnezeu, iar aceasta te va păzi pe tine de orice pas greșit în privința faptelor dragostei pentru cei de aproape.

Sursa: Sfântul Nicodim Aghioritul „Războiul Nevăzut” – Ediția Sfântului Teofan Zăvorâtul, Editura Mănăstirea Sihăstria, 2013

PĂRINTELE
SAVATIE BAȘTOVOI

SĂ IUBIM PE FIECARE ÎN TOATĂ NEBUNIA LUI

Căutați ce este bine în celălalt. Nu mai vedeți răul, iertați. De ce este așa? Păi, poate l-a bătut mama când era mic, l-a ascuns în dulap. Cine știe ce are omul pe suflet, ce trecut are, ce stare de sănătate. E mai morocănos pentru că așa-i el, dar știi ce face el în chilia sa? Poate bate și el metanii, plânge la icoane, îi pare rău și cred că îi e rușine și lui de felul cum este și îi e greu să vină să-și ceară iertare.

Părinții ne ziceau așa: „Când cineva îți greșește, te ceartă, tu dă vina pe diavol.” Pentru că nimeni dintre noi nu vrea să facă răul. Nici noi nu-l vrem, pentru că toți credem în Hristos și vrem să-I slujim Lui. Dar noi facem și rău. De ce? Păi, de ce? Cu voie? Nu cu voie, pentru că diavolul